

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 67) – Cztery przykazania

27 maja 2024

Tekst PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 23 lutego 2026

Witajcie w 67. odcinku serii Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo.

Dziś wracamy do 15. rozdziału Dziejów Apostolskich, do tzw. Soboru Jerozolimskiego, gdzie powstał wielki spór o to, co zrobić z poganami — szczególnie w kwestii tego, czy muszą zostać obrzezani na ciele, aby być zbawieni. To właśnie jest sedno kontrowersji i dlatego zgromadzenie zostało zwołane. Apostołowie powstali, aby złożyć świadectwo: Barnaba, Paweł i Piotr. A teraz, w tym miejscu obrad, Jakub wydaje swój werdykt:

Dzieje Apostolskie 15:19 – 20 — Dlatego ja sądzę, że nie należy nakładać ciężarów na pogan, nawracających się do Boga, (20) lecz napisać im, aby się wstrzymali od pokarmów ofiarowanych bożkom, od nierządu, od tego, co uduszone, i od krwi. **(BT)**

Jeszcze raz podkreślę: nigdzie nie widzimy tu bezpośredniego odniesienia ani cytatu z Dziesięciu Przykazań. Nie ma: „Nie będziesz brał imienia Boga nadaremno”. Nie ma: „Pamiętaj o szabacie, aby go święcić”. Nie ma: „Czcij ojca swego i matkę”, „Nie zabijaj”, „Nie kradnij”, „Nie mów fałszywego świadectwa” ani „Nie pożądaj”. Tych rzeczy tu nie ma.

Co zadziwiające, rozmawiałem osobiście z ludźmi, którzy twierdzili, że jako chrześcijanie powinniśmy trzymać się wyłącznie tych czterech przykazań. Jednak takie podejście szybko się rozpada, gdy tylko czytamy listy Pawła, gdzie Paweł odnosi się do konkretnych grzechów wymienionych w Dziesięciu Przykazaniach — jak kradzież czy chciwość — i pisze o nich **do pogan**.

Wspominam o tym, ponieważ trzeba zrozumieć, że intencją nie było odizolowanie tych czterech rzeczy tak, aby poganie nie mieli stosować niczego więcej. To nie jest przekaz tego tekstu. Gdy czytasz listy Pawła, wiesz, że dzieje się tu coś głębszego. Każdy chrześcijanin powinien zapytać: dlaczego właśnie te cztery przykazania? Czy Jakub rzucał teologicznymi strzałkami, wybierając przypadkowe fragmenty Tory? Odpowiedź brzmi: nie. To jest przemyślane. W tych przykazaniach jest zamysł i znaczenie. Gdy je zobaczysz, zrozumiesz jego wypowiedź.

Aby to wyjaśnić, przejdźmy do **1 Listu do Koryntian 6:18–19**, gdzie apostoł Paweł mówi: **Strzeżcie się rozpusty!** A przecież jednym z czterech przykazań Jakuba jest właśnie rozpusta (nierząd). **Bo czyż jakkolwiek grzech popełniony przez człowieka jest poza ciałem? Lecz [ja wam mówię, że] kto grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału**

grzeszy. (19) Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? **(BWP)**

Chcesz zrozumieć, dlaczego Jakub podał te cztery przykazania? Ponieważ każde z nich dotyczy oczyszczenia świątyni Boga — a tą świątynią jesteś ty.

Wiemy przecież, że sąd zaczyna się od domu Bożego. Pierwszą rzeczą, którą nowo narodzony wierzący powinien zrobić, jest oczyszczenie tej świątyni. Dlaczego? Ponieważ Duch Boga chce w nas zamieszkać. To jest obietnica Nowego Przymierza. Dlatego świątynia musi być oczyszczona. Każdy grzech jest poza ciałem, ale nie nierząd. A każde z tych praw pokarmowych — jeśli je łamiemy — dostownie zanieczyszcza naszą świątynię.

Gdy więc wracamy do **Dziejów Apostolskich 15:20–21...**, żeby się powstrzymywali od pokarmów ofiarowanych bożkom, od nierządu, od tego, co uduszone, i od krwi. — jest to decyzja mająca oczyścić twoją świątynię. Następnie w wersecie 21 Jakub dodaje: **W każdym mieście żyją bowiem od dawna ludzie, którzy w szabat czytają Mojżesza i wykładają go w synagogach. (BWP)**

Zauważ: tutaj Jakub rozwija swoją myśl. Najpierw mówi: to są pierwsze rzeczy, które macie uczynić — oczyśćcie świątynię. A potem wskazuje oczekiwanie, że wierzący będą wzrastać w wierze, czerpiąc z Prawa Mojżesza.

Poganie wchodzący do wiary mają poznawać serce i umysł Boga z tego samego źródła, z którego korzystali apostołowie. Źródło jest to samo. Nie, nie muszą być obrzezani na ciele, ale oczekuje się, że będą czerpać z Prawa i wzrastać. Będą słyszeć Prawo, a ich życie będzie się uświęcać. Bóg przez Ducha Świętego będzie ich prowadził do dojrzałości, aby umieli rozróżniać dobro i zło.

Co jeszcze ciekawsze, Jakub wskazuje moment, kiedy mają czerpać z Prawa — w szabat. Tam bowiem głoszony jest Mojżesz, tam czytane jest Prawo Boga. Oczekiwanie jest więc podwójne: poganie będą szukać Prawa w szabat.

Czy nie jest zastanawiające, że te dwie rzeczy, których Jakub oczekiwał od pogan, są dziś w wielu środowiskach chrześcijańskich odrzucane? Jeśli to nie porusza, to trudno powiedzieć, co mogłoby poruszyć.

Pozwól, aby ta rzeczywistość głęboko zapadła w serce. Bądźcie z nami. Wrócimy w następnym odcinku. Odstonimy kolejną warstwę, rozwijając to, o czym właśnie mówiliśmy. Niech nasz Pan, Jezua Mesjasz, błogostawi wam i was strzeże.